

РЕШЕНИЕ

№ 9593

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11187** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, чрез адв. Т. Т., срещу решение № 2522/07.07.2025г. по АНД № 20251110204895/2025г. на СРС, 129 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 800873-F790327/06.12.2024г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Касаторът поддържа, че решението на СРС е неправилно и необосновано, тъй като в административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушение на материалния закон. Оспорва се и размерът на наложената санкция. Прави искане решението на СРС и НП да бъдат отменени.

Касационната страна - Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез своя пълномощник, оспорва жалбата. Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в доказателства, във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, против Наказателно постановление № 800873-F790327/06.12.2024г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл.278б, ал.3 от ДОПК, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10555,45 лева, за неизпълнение на задължение по чл.127и, ал.1 от ДОПК.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства съдът е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Имуществената отговорност на дружеството, е ангажирана за неизпълнение на задължение по чл.127и, ал.1 ДОПК, която разпоредба гласи, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

Санкцията е наложена за това, че на 10.09.2024г., при извършена проверка на ГКПП В. - Д. мост 2, при влизане на транспортно средство “F.”, рег. [рег.номер на МПС] , рег.№ на ремарке – ТХ 1032 ЕЕ на територията на Република България, било констатирано, че транспортното средство превозвало стоки от списъка на стоки с висок фискален риск: „Меса и карантии годни за консумация от пуйки: Разфасовки пресни или охладени: Обезкостени“ – 435 кг.; „Меса и карантии годни за консумация от пуйки: Разфасовки пресни или охладени: Обезкостени“ – 434 кг.; „Меса и карантии годни за консумация от пуйки: Разфасовки пресни или охладени: Обезкостени“ – 438 кг.; „Меса и карантии годни за консумация от пуйки: Разфасовки пресни или охладени: Обезкостени“ – 750 кг.; „Меса и карантии годни за консумация от пуйки: Разфасовки пресни или охладени: Необезкостени: бутчета и разфасовки от тях: Кълки и разфасовки от тях“ – 1320 кг.

На 11.09.2024г. била извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката - [населено място] поле, ул. „3-ти март“ № 1, склад ЛИДЛ, като било констатирано, че липсват данни за предварително деклариране на превоза – до влизане на транспортното средство на територията на страната. Установено е, че превозваната стока е от списъка на стоки с висок фискален риск. Общата стойност на стоката е 13 492,29 евро, съгласно фактура № 026785/07.09.2024г. – с левова равностойност 26 388,62 лв. Движението на превоза е от А. за България. За извършената проверка на мястото на разтоварване на стоката с висок фискален риск бил съставен Протокол № 050903209416_1/10.09.2024г. Съставен бил и АУАН № F790327/26.09.2024г.

Тези обстоятелства по делото не са спорни и се установяват от събраните пред СРС писмени доказателства.

С оглед така установените факти, правилно и законосъобразно СРС е приел, че са налице основанията за ангажиране имуществената отговорност на касатора – получател на стоки с висок фискален риск, който на основание чл.127и, ал.1 ДОПК е длъжен при превоз, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз (в случая А.), и завършва на територията на страната, предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок

фискален риск на територията на Република България, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Нормата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на СВФР на територията на Република България предвижда, че „лице, което предварително е декларирало данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 и съгласно съответното приложение“.

В случая, превозваните от А. стоки са стоки с висок фискален риск, тъй като попадат в списъка на СВФР, утвърден със Заповед № ЗМФ - 1295/28.12.2023 г. на министъра на финансите (публикувана на интернет страницата на НАП) - меса и карантии, годни за консумация, от домашни птици и получателят на стоките, не ги е декларирал предварително до влизането на стоките на територията на Р. България.

За неизпълнение на това задължение, нормата на чл.278б, ал.3 ДОПК предвижда за юридическите лица и едноличните търговци, налагане на имуществена санкция –в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая, размерът на санкцията е правилно определен в размер на 10 555,45 лв., представляващ 40 % от данъчната основа на превозваната стока – 26 388,62 лв.

Неоснователно е направеното възражение в касационната жалба, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – липсата на фактическо описание на нарушението, както и съставена на АУАН пред свидетели, които не са присъствали на проверката. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. От съдържанието на АУАН се установява, че същият е съставен в присъствието на двама свидетели по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, поради което не е допуснато твърдяното от касатора съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН. Неоснователно е възражението, че в АУАН липсва фактическо описание на извършеното нарушение. В АУАН се съдържа описание на обстоятелствата, които са от значение за преценката дали е осъществен фактическият състав на посоченото нарушение, съобразно изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. Ясно е посочено, че на 10.09.2024г. е била извършена проверка на ГКПП „В.-Д. мост 2“ при влизане на ППС на територията на Република България, а на 11.09.2024г. е извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката. Точно е описан видът и количеството на превозваните стоки, цитирани са фактурите, както и тяхната стойност. В тази връзка, настоящият състав намира, че издадените АУАН и НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН. При издаването му не са допуснати нарушения на

административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (130 лв.), определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2522/07.07.2025г., постановено по АНД № 20251110204895/2025г. на СРС, 129 състав.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 66,47 евро (130 лв.) – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.